

Ζάννα Φ.Μελά-Φλώρου

Στη φωλιά της
Αρκούδας

Ζ. Μελά-Φλώρου

Ζάννα Φ.Μελά-Φλώρου

Στη Φωλιά της
Αρκούδας

Τίτλος: Στη Φωλιά της Αρκούδας

Υπότιτλος: **Ανοιχτό Εικονογραφημένο Βιβλίο**

Σειρά: **© ΙΠΤΑΜΕΝΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ**

Κατηγορία: Βιβλίο για παιδιά

Συγγραφέας: Ζάννα Μελά-Φλώρου

Εικονογράφιση: Ζάννα Μελά-Φλώρου

Επιμέλεια κειμένου και Καλλιτεχνική επιμέλεια:

Ζάννα Μελά-Φλώρου

Ανάπτυξη ψηφιακού περιεχομένου και παρουσίαση στο

διαδίκτυο: Ζάννα Μελά-Φλώρου

Έκδοση: Ζάννα Μελά-Φλώρου, 2009

Ηλεκτρονική έκδοση:

<https://www.openillustratedbook-mela-florou.net>

<https://www.openillustratedbook-mela-florou-z.net/>

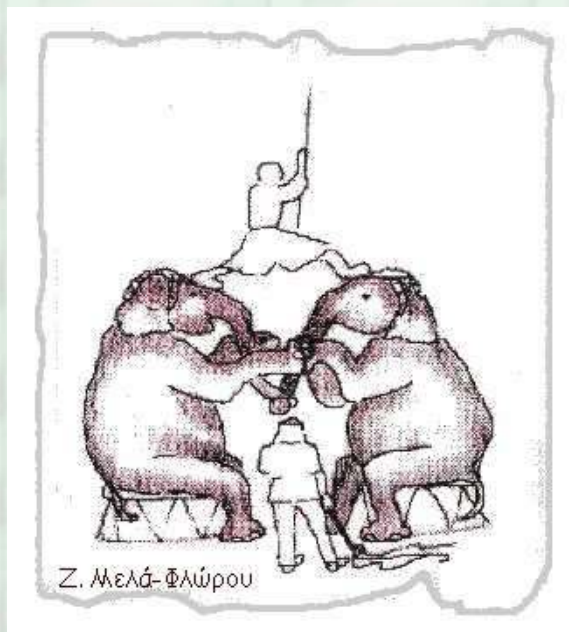
<http://www.openillustratedbook-mela-florou.blogspot.com>

Copyright © 2009 Ζάννα Μελά - Φλώρου

ISBN: 960-7111-15-X

Η Ζάννα Μελά-Φλώρου είναι μέλος του Κέντρου
Προστασίας της Αρκούδας «ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ»

Στη Φωλιά της Αρκούδας

Δικαιώματα δημιουργού

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου ή τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με το ν.100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, σελιδοποίησης, εξώφυλλου και γενικότερα της όλης αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές, ηλεκτρονικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν.2121/1993.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Μέλος του Κέντρου Προστασίας της Αρκούδας "ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ", η συγγραφέας έγραψε το βιβλίο της μ' ένα ιδιαίτερα προσωπικό ύφος, με σκοπό να συγκινήσει τα παιδιά στο θέμα της εξαφάνισης του είδους της αρκούδας, που μόνο στο τσίρκο την έχουν δει να χορεύει.

Η ζωγραφική -δική της κι αυτή- σε κάθε σελίδα, με διάφορες πόζες της... πρωταγωνίστριας είναι πολύ ελκυστική. Στην χαριτωμένη ιστορία της Αρκούδας γίνεται μνεία του Κέντρου Προστασίας και η ανάγκη να ζουν τα ζώα στο φυσικό τους περιβάλλον...

Αγγελική Βαρελλά, συγγραφέας

Περιοδικό 'Διαδρομές' τεύχος 47, φθινόπωρο 1997

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Κυκλοφόρησε το οικολογικό παραμύθι της συγγραφέως και ζωγράφου Ζάννας Φ. Μελά-Φλώρου.

Η συγγραφέας είναι μέλος του συλλόγου (ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ) για την προστασία της Αρκούδας.

Το βιβλίο αυτό είναι ένα έργο που θα ευαισθητοποιήσει τα παιδιά έναντι της απάνθρωπης και εξοντωτικής

συμπεριφοράς του ανθρώπου προς τα ζώα και θα τον διδάξει την μεγάλη αναγκαιότητα της συνύπαρξης του ανθρώπου μ' αυτά. Θα τον διδάξει ότι ο βασανισμός του οποιουδήποτε ζώου, δεν είναι διασκέδαση και η κακοποίησή τους δε σημαίνει ψυχαγωγία. Οι δε ενήλικες θα μάθουν ότι αν τα παιδιά γίνουν σκληρά προς οποιαδήποτε ζωική μορφή, μεγαλώνοντας θα έχουν την αυτή συμπεριφορά και προς τους συνανθρώπους. Η συγγραφέας, προσπαθώντας να ανταποκριθεί με ακρίβεια στη δουλειά της, δίνει στη ζωγραφική της τις πραγματικές ανατομικές αναλογίες των ζώων, έργο αρκετά δύσκολο όταν σκεφτούμε ότι ένας από τους πρωταγωνιστές της ιστορίας, ο «λύγκας», δεν υπάρχει πια στον Ελλαδικό χώρο. Οι διάλογοι των ζώων βασίζονται πάνω στον τρόπο ζωής τους και στα ένστικτα που διέπουν το ζωικό βασίλειο. Δεν είναι απλά ένα παραμύθι, είναι ένα βιβλίο διαπαιδαγώγησης.

Ζ. Μελά-Φλώρου

Κεφάλαιο 1 -Ξύπνημα από βαθύ ύπνο

Η ιστορία μας, παιδιά, αρχίζει σ' ένα δάσος. Πάνω σ' ένα βράχο ξεκουράζεται μια μεγάλη άγρια γάτα, η λύγκα.

Τι λέτε να κοιτάζει παραξενεμένη στο βάθος της σπηλιάς που βρίσκεται μπροστά της;

Μια αρκούδα! Που βγαίνει αργά-αργά από τα σκοτεινά, τεντώνεται μ' ένα βαθύ χασμουρητό - μα τόσο βαθύ- σαν να κοιμόταν... για μήνες!

Θα νόμιζε κανείς, ότι κουβεντιάζουν οι δυο τους.

Τι μπορεί να λένε μια γάτα λύγκα και μια καφετιά αρκούδα;

Και δεν πάμε πιο κοντά να τις ακούσουμε;

Ζ. Μελά - Φιλύρου

-Σε χάσαμε απ' τα λημέρια μας
κυρά - αρκούδα μου.
Που ήσουν τόσο καιρό;

Ζ. Μελά-Φλώρου

-Κοιμόμουν! λύγκα μου.
Όλο το χειμώνα
ήμουν ναρκωμένη...

Ώστε κοιμόσουν! Τι μου λες... απόρησε η γάτα.

-Με το κρύο νυστάζω, λύγκα, και με το πρώτο κιόλας χιόνι μπαίνω στη φωλιά μου μόνη. Όμως αυτή τη φορά, είχα μαζί και τα παιδιά μου -κρυμμένα μέσα στην κοιλιά μου!

-Για πες μου, αρκούδα μου, γιατί έχουν αδυνατίσει τα μάγουλά σου και η στρογγυλή κοιλιά σου;

-Γιατί είμαι νηστική, λύγκα. Τρέφομαι μονάχα απ' το λίπος μου ...κι όμως! βυζαίνουν γάλα δυο μωρά στη γούνινη αγκαλιά μου!

Ζ. Μελά-Φλύρου

-Μαμά! Μαμάκα...

-Τ' ακούς λύγκα μου; Είναι τα χρυσά μου! Τα κουτάβια με καλούν να τα θηλάσω. Με πιστεύεις τώρα;

-Και βέβαια σε πιστεύω! Θαύμασε η γάτα. Είσαι πολύ προκομμένη αρκούδα, αφού έχεις γεννήσει δυο παιδιά και τα μεγαλώνεις την ώρα που ...κοιμάσαι, έναν ολόκληρο χειμώνα χωρίς να τρως τίποτα! Μπράβο σου!

Ζ. Μελά-Φλώρου

-Και μετά το θηλασμό λύγκα, μου περνάει η ώρα με την τουαλέτα των παιδιών μου...

Τα μάτια της αρκούδας λάμπανε, καθώςμίλαγε για τον πολύτιμο θησαυρό που έκρυβε μέσα στη φωλιά της.

-Έτσι που λες τα περνώ, κυρα-γάτα μου -με χουζούρι. Τότε με παίρνει ο ύπνος. Τι άλλο να κάνω; Να σου πω, μια φορά βγήκα έξω μπας και φάω κατιτί και ξεπάγιασα! Δε βαριέσαι, ξέρω εγώ και χορταίνω με ...όνειρα! Στο τελευταίο όνειρο είδα πως μαλώναμε εμείς οι δυο για τα καλά! Και από φίλοι γίναμε εχθροί -για ένα κομματάκι γης! Όμως, το μετάνιωσα αμέσως που σ' έδιωξα από την περιοχή μου. Γι' αυτό και σ' έψαχνα παντού για να σου ζητήσω συγγνώμη, μα δεν σε έβρισκα πουθενά.

Ζ. Μελά-Φλώρου

Κεφάλαιο 2

-Στα χνάρια των χαμένων παιδιών

Τώρα, λύγκα, ν' ακούσεις τη συνέχεια απ' το όνειρό μου:

Όταν γύρισα πίσω, τι να δω: Άδεια τη φωλιά! Κάποιος είχε κλέψει τα δίδυμα παιδιά μου! Με φαντάζεσαι; Τρελάθηκα από την αγωνία. Άρχισα να τρέχω, να τρέχω... πίσω από τα ίχνη του κυνηγού.

Ζ. ΜΕΛΙΣ-ΦΑΪΡΟΥ

Ώσπου έφτασα σε ένα παράξενο μέρος λουσιμένο μες στα φώτα. Τριγύρω πετούσαν πολύχρωμα μπαλόνια. Κοίταξα καλά -καλά τον Κούκλο και την Κούκλα που χόρευαν το νούμερο τους στη σκηνή, μήπως και αναγνωρίσω τα παιδιά μου.

Ο Κούκλος ήταν ένας μασκαρεμένος μικρός ελέφαντας, που φορούσε ένα πορτοκαλί παντελόνι και σκουλαρίκια στ' αυτιά του.

Ενώ η Κούκλα, ήταν μια μικρή αρκούδα φορτωμένη με στολίδια! Είχε βαμμένα ροζ τα χείλη, κόκκινη τη μύτη ήταν κι αυτή ...για τα πανηγύρια!

Κακόμοιρα ζώα... υπακούγανε τυφλά -σούζα-τα είχανε... Ένα δάκρυ κύλησε στο στήθος της μωρομάνας.

-Μαμά, μαμάκα ...

-Τ' ακούς λύγκα; Πρέπει να πηγαίνω τώρα. Παρασύρθηκα με την πολυλογία κι έχω αφήσει τα αρκουδάκια μου νηστικά. Άντε, γεια σου! καλή μου.

Χαιρέτησε η αρκούδα τη γειτόνισσά της και ξανακρύφτηκε στη σκοτεινή σπηλιά μ' ένα γρήγορο βάδισμα.

Ζ. Μελά-Φλώρου

-Γεια σου! Να πας στο καλό, νιαούρισε με τη σειρά της η μεγάλη γάτα. Βλέπω πως νυχτώνει. Ώρα να κυνηγήσω κι εγώ, για να ταΐσω το μικρό μου παιδί... Μα πρώτα απ' όλα πρέπει να μετακομίσω!

Το όνειρο της αρκούδας την είχε επηρεάσει πολύ.

Αυτά σκεπτόταν η σπάνια γάτα, όταν έπιανε προσεχτικά από το σβέρκο το παιδί της, για να το μεταφέρει στην καινούρια τους κρυψώνα. Το ένστικτό της την οδηγούσε να αλλάζει συχνά σπίτια. Μετά, μ' έναν πήδο, χάθηκε μέσα στο πυκνό δάσος..

Όλοι οι φίλοι της είχαν επιστρέψει: ο πελεκάνος, ο κούκος, ο πελαργός. Να, και η αργοκίνητη χελώνα! Παρούσα κι αυτή, αγουροξυπνημένη απ' το λήθαργό της, καλωσόριζε -όπως όλοι- την άνοιξη γεμάτη χαρά.

Καταπιάστηκα να ζωγραφίζω μια-μια τις εικόνες της μικρής μου ιστορίας. Όμως, τα μεγάλα χασμουρητά της μαμάς αρκούδας, με νύσταξαν. Θα πρέπει να πήρα κανέναν υπνάκο, παιδιά, δεν εξηγείται αλλιώς, γιατί μου φάνηκε πως έγινα παιδί και μετά, το στόμα της Κούκλας, της ζωγραφισμένης μικρής αρκούδας, κουνήθηκε: Η φωνή της ακούστηκε σαν ψίθυρος στ' αφτί μου:

-Μην κοιτάς που γελώ,
Ζάννα μου σε ξεγελώ! Με
την αστεία μάσκα που φοράω.

Το μαστίγιο του θηριοδαστή
και μια αλυσίδα μαγική με μεταμορφώνουν
από αρκούδι σε αρνί.

Ένας κόμπος στάθηκε στο λαιμό
της αρκουδίτσας και σώπασε βουρκωμένη.

Τότε πρόσεξα πως απ' την τρυπημένη μύτη
της Κούκλας κρεμόταν μια χοντρή αλυσίδα!
Τα' χασα.

-Κοίταξε, Κουκλίτσα μου, της είπα. Θα ζωγραφίσω μια διαδήλωση διαμαρτυρίας των ζωόφιλων και στα γρήγορα μάλιστα.

...Ακριβώς έξω απ' το τσίρκο όπου δουλεύεις...

Κεφάλαιο 3 - Η Αρκουδίτσα ονειρεύεται την ελευθερία της

-Ορίστε, μικρή μου αρκούδα. Είσαι ημιελεύθερη τώρα.

Από δω και πέρα, θα ζεις μες στο περιφραγμένο δάσος του Κέντρου Προστασίας της Αρκούδας, με ιατρική περίθαλψη και άφθονη τροφή. Θα έρχομαι να σε βλέπω συχνά, μια και είμαι μέλος του συλλόγου και εθελόντρια, καυχήθηκα.

Το στόμα της Κούκλας κουνήθηκε πάλι:

-Όλα αυτά που μου λες, Ζάννα, είναι πολύ σπουδαία, δε λέω... Εγώ, όμως, θέλω να φτιάξω οικογένεια! Να γίνω μαμά και να ζήσω, όπως ακριβώς ταιριάζει σε μια άγρια αρκούδα... Με αποστόμωσε η Κούκλα.

-Άκου να σου πω, μικρή μου. Από δω και πέρα δεν μπορείς να τα βγάλεις πέρα μόνη σου, γιατί είσαι εξημερωμένη! Του σημαίνει, πως δεν ξέρεις να μεγαλώσεις σωστά ένα αρκουδάκι. Αφού είσαι χορεύτρια, γελωτοποιός, ακροβάτης. Είσαι οτιδήποτε άλλο εκτός από μια άγρια αρκούδα!

Τώρα πια, έχεις ανάγκη απ' τη φροντίδα των καλών ανθρώπων του συλλόγου...

Είχα κάνει την γκάφα μου! Μου είχε ξεφύγει όλη η αλήθεια που γνώριζα και τώρα περίμενα την αντίδραση ενός αδικημένου ζώου.

Ως δια μαγείας, όμως, ακούστηκε η φωνή της μαμάς αρκούδας:

-Ζάννα, θα υιοθετήσω την Κούκλα, μου είπε. Θέλω η μικρή αρκούδα να γίνει το τρίτο μου παιδί. Μαζί μας, θα γίνει πάλι άγρια και ανεξάρτητη!

...Κοντά μας, θα ξεχάσει τις τιμωρίες που την έχουν πληγώσει. Και θα μάθει πως να βρίσκει μέλι και καρπούς. Πως να σκάβει το χώμα για βολβούς. Να σηκώνει τις πέτρες, που κρύβουν νόστιμους μεζέδες... Και σαν έρθει ο χειμώνας πάλι, θα ξέρει να φτιάξει τη φωλιά της. Να μεγαλώσει σωστά τα παιδιά της...

Πέταγα απ' την χαρά μου με την αποκατάσταση της χορεύτριας αρκουδίτσας, τόσο, που σκέφτηκα να κλείσω εδώ την ιστορία μου, όταν είδα να προεξέχει απ' τις σελίδες του βιβλίου, μια προβοσκίδα! Ήταν ο Κούκλος!

Ζ. Μελά-Φλώρου

Σαν κάτι να ζητούσε έτσι που με κοιτούσε αμίλητος. Τον είχαμε ξεχάσει όλοι! Και ξέρετε γιατί; Γιατί ο ελέφαντας, παιδιά, παραήταν δειλός.

Καημένο ελεφαντάκι. Μη βάζεις την ουρά στα σκέλια. Αγωνίσου! Αντέδρασε κι εμείς κάποιιο τρόπο θα βρούμε, για να επιστρέψεις πίσω στο δάσος -ελεύθερος. Είναι χρέος μας.

Ακόμα δεν είχα συνέλθει καλά-καλά από τον ύπνο μου και κάθισα στον υπολογιστή να γράψω όλα όσα ονειρευόμουν με κλειστά και με ανοιχτά τα μάτια.

Ζ. Μελά-Φλώρου

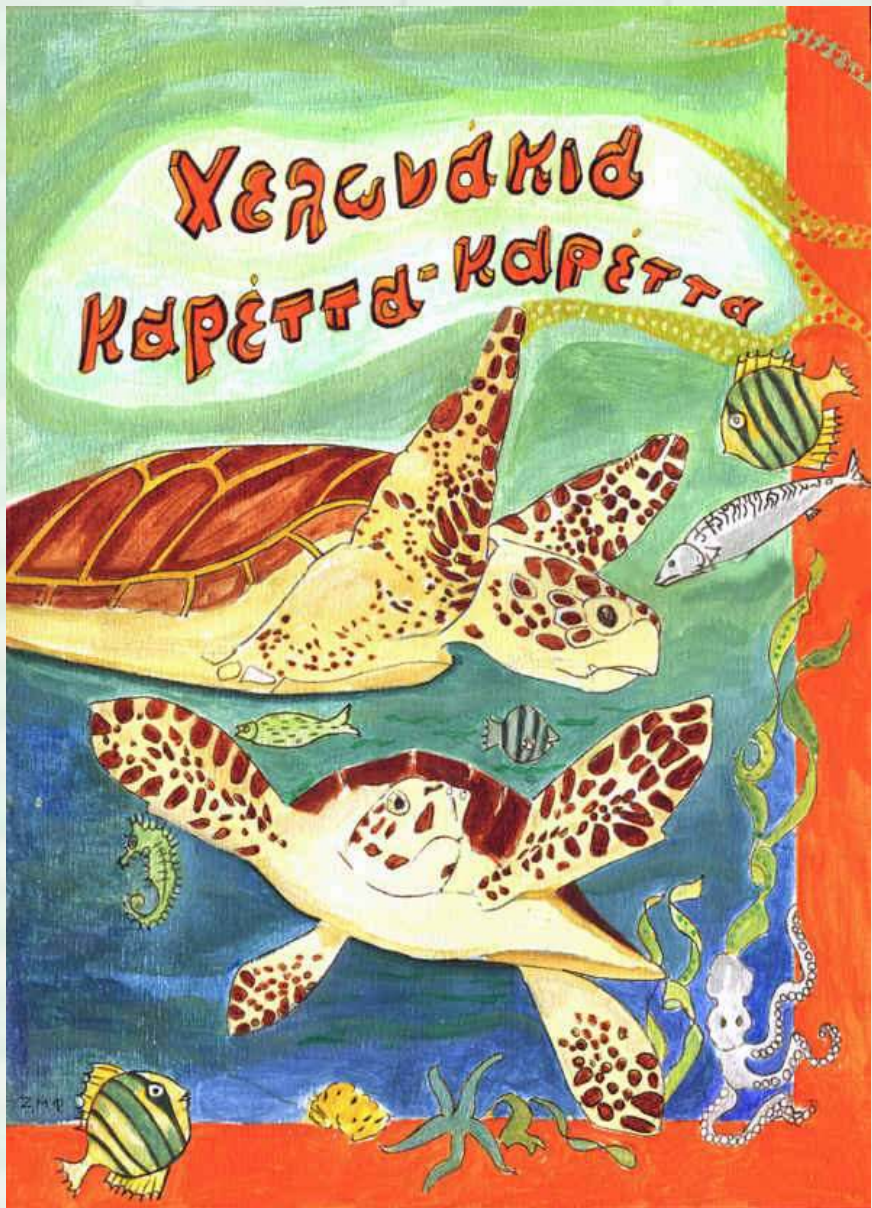

Τι μπορούμε να κάνουμε για τον Κούκλο, παιδιά;

<https://www.openillustratedbook-mela-florou.net>

<https://www.openillustratedbook-mela-florou-z.net/>

<http://www.openillustratedbook-mela-florou.blogspot.com>

Από την ίδια συγγραφέα: «Χελωνάκια Καρέττα-Καρέττα»

ΚΡΙΤΙΚΕΣ

1) Ένα τρισχαριτωμένο βιβλίο με ωραιότατα σχέδια και εικόνες μας δίνει και πάλι η ζωγράφος και συγγραφέας παιδικών κειμένων Ζάννα Μελά-Φλώρου. Διήγηση άνετη, υποβλητική, γεμάτη χιούμορ. Έξυπνο γύρισμα αφηγηματικό, -κρύβοντας μέσα του και τον οικολογικό χαρακτήρα- έρχεται σε επαφή με τον αναγνώστη κάθε ηλικίας. Κείμενο γλαφυρό, γραμμένο με φυσικότητα και κυρίως παιδαγωγικό γνώμονα. Αυτές οι διηγήσεις σίγουρα διευρύνουν τον όλο ορίζοντα της παιδικής λογοτεχνίας.

Χρήστος Ν. Κουλούρης, συγγραφέας

Περιοδικό ΝΕΑ ΣΚΕΨΗ, τεύχος 388, Οκτώβρης 1997

2) Ένα καλογραμμένο παραμύθι, και με ωραιότατες εικόνες, σχέδια και σκίτσα, μας δίνει γι' άλλη μια φορά η ξεχωριστή ζωγράφος Ζάννα Μελά-Φλώρου.

Σεβόμενη απόλυτα όλους τούς δύσκολους ρόλους της παιδαγωγικής, αλλά και της οικολογίας, γράφει μια πικάντικη ιστορία για να τέρψει και να διδάξει την

τρυφερή ηλικία του ανθρώπου. Ένα κείμενο εύχυμο, γουστόζικο και, γιατί όχι, πρωτότυπο στο είδος του. Μελετημένα όλα, γραφή και εικόνες, πού χαρίζουν στον κάθε αναγνώστη ευχάριστη εντύπωση.

Περιοδικό «ΑΛΛΗ ΠΤΗΣΗ», Πολιτιστικού Κέντρου εργαζομένων Ολυμπιακής Αεροπορίας, τεύχος 36, Οκτ.-Δεκ. 2003

3) Με ένα άλλο τρόπο, φέρνει τους αναγνώστες της κοντά στα ζώα (αυτή τη φορά τα άγρια) η συγγραφέας και εικονογράφος αυτού του βιβλίου.

Εδώ πρωταγωνιστεί μια αρκούδα και δίπλα της κυκλοφορούν τα άλλα ζώα του ελληνικού δάσους. Η ιστορία είναι απλή και επιζητά να κάνει τους μικρούς αναγνώστες της όχι μόνο να πάψουν να φοβούνται τις αρκούδες, αλλά να ευαισθητοποιηθούν και στην προσπάθεια πού γίνεται για να διασωθεί αυτό το είδος των ζώων. Με τρόπο έξυπνο, το κείμενο δίνει απλές πληροφορίες για τις ανάγκες της αρκούδας και ακόμα κάνει ευρύτερα γνωστή την ύπαρξη του Κέντρου Προστασίας της Αρκούδας.

Έργο πού εντάσσεται σε οικολογικούς προβληματισμούς, τόσο βασικούς στην εποχή μας.

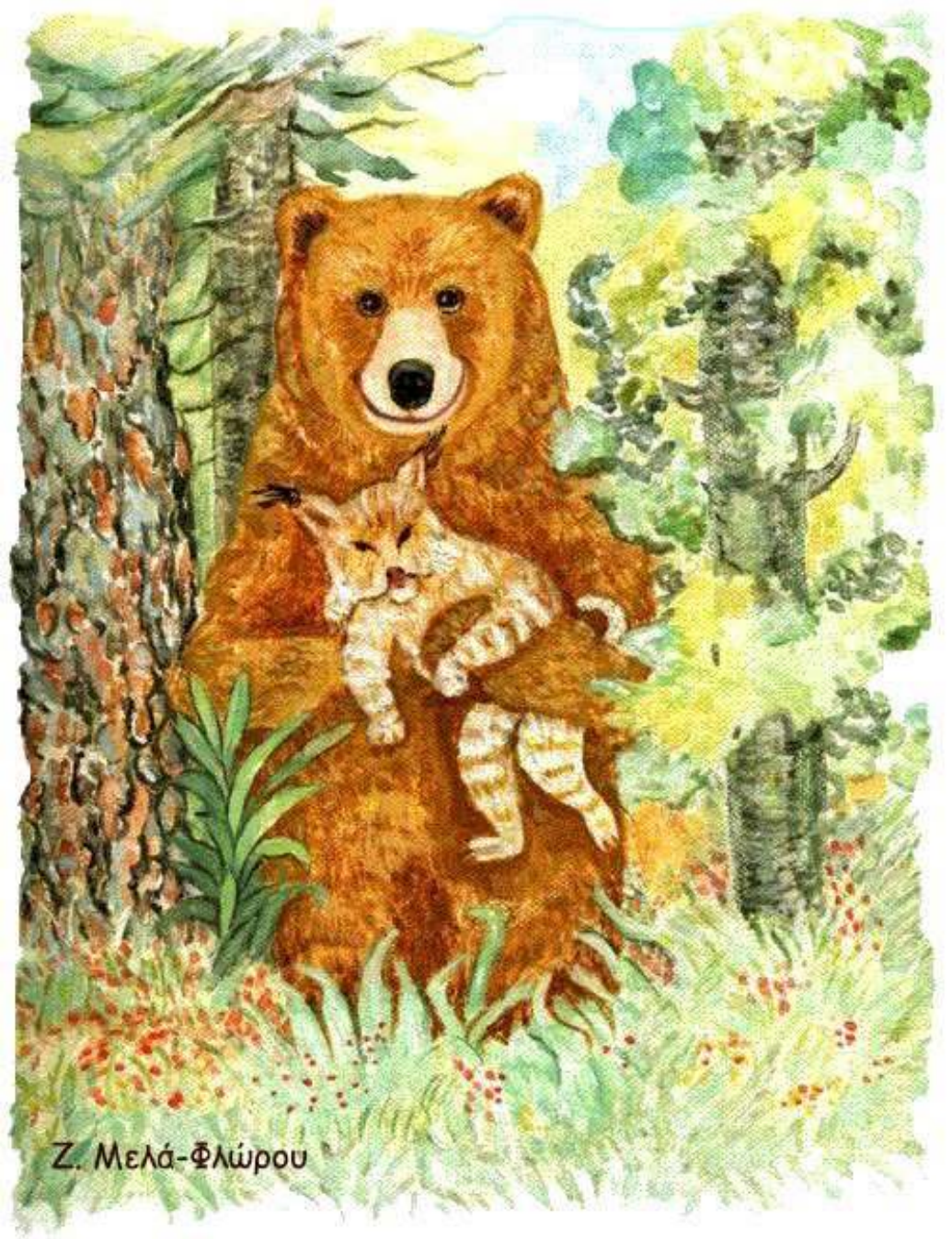
Μάνος Κοντολέων, συγγραφέας
Περιοδικό «UNICEF & ΚΟΣΜΟΣ» τεύχος 32,
χειμώνας 1997-98

4) Η συγγραφέας είναι και εξαιρετική εικονογράφος και ανήκει στη γενιά Οικολόγων, με ιδιαίτερες ευαισθησίες για την Αρκούδα και τη διάσωσή της.

Τα κείμενά της είναι λιτά, υπομνηματικά, αλλά και χαριτωμένα. Και, καθώς τα «ντύνει» με την ευαίσθητη εικονογράφησή της, τα κάνει ελκυστικά για τα μικρά παιδιά στα οποία, κυρίως απευθύνεται. Το νεαρό της ηλικίας δίνει εγγυήσεις για μια σπουδαία καριέρα και ως συγγραφέας σε μεγαλύτερα κείμενα.

Περιοδικό ΣΤΠΟΥΔΕΣ, τεύχος 5, Μάιος-Ιούλιος 2001

Ζ. Μελά-Φλώρου